

بررسی میزان تأثیر آموزش بهداشت در تغییر آگاهی و رفتارهای تغذیه‌ای دانش آموزان مدارس ابتدایی در شهر قزوین

محمد خلچ*، عیسیٰ محمدی زیدی**

*استادیار گروه بهداشت عمومی - دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین (مؤلف مسئول)، **مریض گروه بهداشت - دانشگاه علوم پزشکی قزوین.
تاریخ دریافت: ۱۵/۷/۸۴ - تاریخ تأیید: ۲۸/۸/۸۴

چکیده:

زمینه و هدف: تغذیه ناسالم در بروز بیماری‌های مانند بیماری قلبی و عروقی، سکته، انواع سرطان‌ها، دیابت، ناراحتی‌های گوارشی، انواع بیماری‌های استخوانی و مفاصل تأثیر به سزاگی دارد. از آنجایی که ریشه غالب رفتارهای غلط بهداشتی به تجارب دوران کودکی بر می‌گردد لذا پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر آموزش بهداشت بر تغییر آگاهی و رفتارهای تغذیه‌ای دانش آموزان ابتدایی انجام گرفت.

روش بررسی: پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه تجربی (Quasi experimental) است که میزان آگاهی و عملکرد تغذیه‌ای دانش آموزان با استفاده از پرسشنامه سه قسمتی (مشخصات دموگرافیک، آگاهی و عملکرد) و چک لیست مشاهده مستقیم موردن بررسی و مقایسه قرار گرفت. تعداد ۸۹ نفر از دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی در سال ۱۳۸۴ در شهرستان قزوین به روش نمونه گیری خوش ای برای شرکت در پژوهش در گروه مورد و ۸۷ نفر نیز جهت گروه شاهد انتخاب شدند. پس از اجرای برنامه آموزش بهداشت برای گروه مورد که به دو روش مستقیم (حضوری و چهره به چهره همراه با پرسش و پاسخ) و غیر مستقیم (با استفاده از جزو و سایر مواد آموزشی) و با توجه به نیازمنجی اولیه طراحی شده بود، میزان تأثیر آموزش بر آگاهی و عملکرد دانش آموزان مورد سنجش قرار گرفت.

یافته‌ها: یافته‌های تحقیق نشان داد آگاهی دانش آموزان از $23/6\pm6/21$ به $30/6\pm4/96$ و عملکرد تغذیه‌ای آنها از $13/19\pm7/08$ به $19/98\pm6/63$ افزایش یافت ($p<0.001$). همچنین نتایج بررسی نشانگر تأثیر مثبت برنامه آموزش بهداشت بر تغییر عادت صبحانه خوردن بود ($p<0.05$).

نتیجه گیری: با توجه به نتایج این بررسی و نظر به اهمیت و نقش مهم دانش آموزان به عنوان بستر آتی کشور و کم هزینه بودن فعالیت‌های آموزش بهداشت نسبت به سایر فعالیت‌ها در این زمینه لزوم تعیین این گونه برنامه‌های آموزش و بسط آن ضروری به نظر می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: آموزش بهداشت، رفتار تغذیه‌ای، دانش آموزان ابتدایی.

مقدمه:

فقیر غذایی و فقدان امکانات بهداشتی از بین می‌روند. (۱). کودکان قربانی روش زندگی عصر حاضر شده‌اند. آنها در نتیجه الگوهای غذایی نادرست در معرض خطر بیماری‌های قلبی و عروقی، سرطان و دیابت هستند. در گرسنگی و سوء تغذیه مزمن سالانه باعث مرگ و میر تعداد زیادی از مردم جهان می‌شود. سالانه ۱۷ میلیون کودک زیر ۵ سال که بیشتر آنها متعلق به کشورهای در حال رشد هستند به علت

^۱آدرس: قزوین - بلوار شهید باهنر - دانشکده بهداشت و پرایزشکی - گروه بهداشت ساخنواره - تلفن: ۰۲۶۱-۳۳۳۱۱۲۷

E-mail: mohamm_e@yahoo.com

داشتن رفوارهای تغذیه ای صحیح موضوع مهمی جهت پیشگیری از بیماری هاست (۸). میان وعده های غذایی مناسب و مغذی در ساعت مدرسه بسیار اهمیت دارند زیرا در ساعت نزدیک ظهر حتی کودکانی هم که صحنه خورده اند گرسنه می شوند و این گرسنگی نشستن سر کلاس را برای آنها غیر ممکن می کند و تمرکز لازم را برای یادگیری از بین می برد. اما با صرف میان وعده مناسب ظرفیت کار و توانایی یادگیری داشت آموزان افزایش خواهد یافت (۹). عادت های غذایی کودکان به شکل پایداری تا بزرگسالی باقی خواهد ماند و در آن مرحله به سختی قابل تغییر خواهد بود (۱۰). همچنین تحقیقات نشان داده است که کودکانی که در دراز مدت صحنه مصرف نمی کنند، رفتار و سطح سلامتی آنها تحت تأثیر قرار می گیرد. سنین دبستانی که آموزش های پایه در آن صورت می گیرد دوران مهمی از زندگی محسوب می شود و در این مرحله از زندگی تغذیه و سلامتی به منظور حداکثر استفاده از فرصت های آموزشی اهمیت پیدا می کند (۱۱). شکی نیست اگر کودکان در آموزش بهداشت سهیم شوند و نقش فعالی را به عهده بگیرند خود به درک بهتری از این مفاهیم خواهند رسید (۱۲).

توجه به اهمیت آموزش بهداشت در مدارس به دلایل زیر همیشه مورد تأکید قرار می گیرد: ۱) نقش ضمیر و ذهن مستعد کودک که آمادگی بیشتری برای آموختن دارد، ۲) عوامل آموزشی به حد کافی در دسترس است، ۳) حضور موظف دانش آموزان ، اجرای برنامه را بهتر می کند، ۴) کثرت دانش آموزان ابعاد آموزش را وسیع تر می کند، ۵) ارتباط دانش آموز با اعضای خانواده، دبستان و بسط و تعمیم مسائل آموزشی را موجب می شود. لذا این مطالعه با هدف بررسی تأثیر آموزش بهداشت بر آگاهی و عملکرد دانش آموزان در خصوص تغذیه طراحی شده است.

حالی که مصرف چربی بالایی دارند، میوه، سبزی و غلات را نسبت به مقادیر توصیه شده به صورت ناچیز مصرف کنند. بسیاری از خوراکی های مورد علاقه شدید کودکان که به فراوانی در سطح اجتماع عرضه می شوند، کیفیتشان از دو جنبه سرشار بودن آنها از مواد قندی، چربی و نمک و فقدان مواد ارزشمند مانند ویتامین ها و مواد معدنی زیر سؤال است (۲).

اواسط دوران کودکی (۷ تا ۱۲ سالگی) سال هایی است که باید مواد غذایی برای رشد سریع دوران نوجوانی در اختیار کودک قرار گیرد. از این رو اهمیت توجه به تغذیه کودک دو چندان می شود (۳). الگوهای تغذیه ای سالم در دوران کودکی موجب افزایش سطح تندرستی و رشد و نمو و توان بیشتر فعالیت های ذهنی می شود و از عوارض و مشکلاتی مانند آنمی فقر آهن، چاقی و اختلالات گوارشی و پوسیدگی دندانی در کوتاه مدت و بیماری های مزمن و خطرناک در دراز مدت پیشگیری می نماید (۴).

نگاهی اجمالی به مرگ و میر کودکان نشان می دهد که ۲۳ درصد از مرگ کودکان در اثر بیماری های اسهالی، ۲۵ درصد بر اثر عفونت های حاد تنفسی و ۴۰ درصد در نتیجه اثرات مستقیم سوء تغذیه می باشد. به طوری که از هر سه کودک در دنیا یک کودک با سوء تغذیه دست به گریبان است (۵). بررسی ها در کشور ما نشان داده است که ۱۵/۴ درصد کودکان زیر ۵ سال دچار کوتاه قدمی تغذیه ای می باشند و ۱۰/۹ درصد آنها دچار کم وزنی متوسط و شدید بر اساس شاخص وزن و سن هستند (۶). رشد جسمانی در این دوران به این صورت است که سالانه بطور میانگین ۵/۵ سانتی متر به قد، ۲/۵ کیلوگرم به وزن آنها اضافه می شود (۷). تغذیه ناسالم عامل ۳۵ درصد یا بیشتر موارد مرگ به علت سرطان است، اصلاح الگوهای غذایی از دوران بچگی و اوایل بزرگسالی و

روش بروزی:

طريق روشن های آموزش بهداشت مستقیم (به صورت حضوری و چهره به چهره همراه با پرسش و پاسخ) و غیر مستقیم (با استفاده از مواد آموزشی مانند جزو، پمپلت، عکس و غیره) اجرا شد. برنامه آموزشی یک ساعته در اتاق بهداشت مدرسه طی ۴ جلسه در طول یک ماه اجرا شد و نتایج با کمک نرم افزار SPSS تحت ویندوز و با آزمون های آماری مک نمار و t زوجی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. لازم به ذکر است نمرات افراد در پرسشنامه آگاهی اگر از حد فاصل ۰ تا ۲۰ بود ضعیف، بین ۲۰ تا ۳۰ متوسط و بیش از ۳۰ خوب تلقی می شد. در مورد وضعیت تغذیه ای نیز نمرات ۰ تا ۱۰ ضعیف، ۱۰ تا ۲۰ متوسط و بیش از ۲۰ خوب ارزیابی شد (۱۶).

یافته ها:

بین دو گروه مورد و شاهد از نظر متغیرهای دموگرافیک مانند سن پدر و مادر، شغل و میزان سواد آنها، بعد خانوار و سایر متغیرهای دموگرافیک اختلاف معنی داری مشاهده نشد.

در مرحله قبل از اجرای برنامه آموزشی آگاهی تغذیه ای ۷۶ نفر (۴/۸۵٪) در گروه مورد و ۷۵ نفر (۲/۸۶٪) در گروه شاهد در وضعیت متوسط و ضعیف بود ولی پس از اجرای برنامه آموزشی درصد افرادی که در وضعیت آگاهی خوب به سر می برند از ۱۴/۶ درصد به ۴۳/۸ درصد در گروه مورد رسید. آزمون آماری کای دو نشانگر تأثیر آموزش بر آگاهی تغذیه ای دانش آموزان در گروه مورد بود و اختلاف نمرات این گروه قبل و بعد از آموزش از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0.01$). در حالی که تغییر نمرات آگاهی گروه شاهد از ۱۳/۸ درصد به ۱۴/۹ درصد هیچ گونه تغییر آماری معنی داری را نشان نداد (جدول شماره ۱).

از نظر وضعیت عملکرد تغذیه ای یافته های

این تحقیق از نوع بررسی نیمه تجربی می باشد که بر اساس متغیرهای آموزش بهداشت، آگاهی و عملکرد تغذیه ای دانش آموزان انجام گرفته است. برنامه آموزشی بر طبق آزمون اولیه و تعیین نیازهای جامعه تحت پوشش تهیه و تدوین و اجرا شد. در انتهای برنامه نیز چگونگی تأثیر برنامه آموزشی با انجام آزمون ثانویه مورد ارزیابی قرار گرفت.

نمونه پژوهشی شامل دانش آموزان پسر پایه پنجم ابتدایی دبستان های منتخب شهر قزوین در سال ۱۳۸۴ بودند که دبستان آنها از طریق نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شد. در تعیین جمعیت تحت بررسی کل دانش آموزان پنجم ابتدایی دبستان منتخب (۱۷۷ نفر) ۸۹ نفر در گروه مورد و ۸۷ نفر در گروه شاهد در نظر گرفته شد و نیازی به نمونه گیری نبود. البته یکی از نمونه ها در گروه مورد در طول پژوهش به دلیل بیماری از جریان مطالعه خارج شد. ابزار گردآوری اطلاعات شامل پرسشنامه جهت سنجش آگاهی و عملکرد و برگه مشاهده مستقیم (چک لیست) بود. عملکرد تغذیه ای دانش آموزان توسط همراه داشتن میان وعده های غذایی با مشاهده مستقیم و همچنین با استناد به سنجش عملکرد توسط پرسشنامه مورد ارزیابی قرار گرفت. ابزار گردآوری اطلاعات با استفاده از مطالعات مشابه و بررسی متون و زیر نظر متخصصین تنظیم و تکمیل شد و روای و اعتبار آن تأیید گشت (۱۳). همچنین یک قسمت ضمیمه هم در پرسشنامه گنجانده شد که در آن در مورد چگونگی و نحوه اجرای برنامه آموزشی سوال شد. پس از آنکه نیازهای آموزشی دانش آموزان از طریق نتایج آزمون اولیه برآورد شد، برنامه آموزشی متناسب با توجه به پیشنهادات خود دانش آموزان و امکانات موجود در مدرسه طرح ریزی گشت که از

جدول شماره ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی آگاهی تغذیه‌ای قبل و بعد اجرای برنامه آموزشی

شاهد				مورد				وضعیت	گروه		
بعد		قبل		بعد		قبل					
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد				
۳۵/۶	۳۱	۲۸/۷	۲۵	۴/۵	۴	۳۹/۳	۳۵	ضعیف (۰-۲۰)			
۴۹/۵	۴۳	۵۷/۵	۵۰	۵۱/۷	۴۶	۴۶/۱	۴۱	متوسط (۲۰-۳۰)			
۱۴/۹	۱۳	۱۳/۸	۱۲	۴۳/۸	۳۹	۱۴/۶	۱۳	خوب (بیشتر از ۳۰)			
$۲۴/۶۲ \pm ۵/۸۴$		$۲۴/۱۸ \pm ۵/۳۱$		$۳۰/۶۴ \pm ۴/۹۷$		$۲۳/۶۱ \pm ۷/۲۱$		امتیاز آگاهی			
$p > 0/05$				$p < 0/01$							

گروه مورد: گروهی که تحت آموزش قرار گرفتند. گروه شاهد: گروهی که تحت هیچگونه آموزشی قرار نگرفتند.
- امتیاز آگاهی بر اساس انحراف معیار \pm میانگین می باشد. - بین نمره آگاهی پس از آموزش در دو گروه مورد و شاهد اختلاف معنی دار مشاهده شد ($0/01 < p$).

پژوهش نشان می دهد که قبل از اجرای برنامه آموزشی تنها $2/3$ درصد (۲ نفر) در گروه مورد و $3/5$ درصد (۳ نفر) در گروه شاهد در وضعیت خوب عملکرد تغذیه‌ای و $14/6$ درصد گروه مورد (۱۳ نفر)

جدول شماره ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی عملکرد تغذیه‌ای قبل و بعد اجرای برنامه آموزشی

شاهد				مورد				وضعیت	گروه		
بعد		قبل		بعد		قبل					
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد				
۵۷/۹	۶۶	۷۷	۶۷	۴۱/۵	۳۷	۸۳/۳۱	۷۴	ضعیف (۰-۲۰)			
۲۰/۶	۱۸	۱۹/۵	۱۷	۵۰/۶	۴۵	۱۴/۶	۱۳	متوسط (۲۰-۳۰)			
۳/۵	۳	۳/۵	۳	۷/۹	۷	۲/۳	۲	خوب (بیشتر از ۳۰)			
$۱۲/۱۹ \pm ۷/۰۸$		$۱۹/۹۸ \pm ۷/۶۳$		$۱۴/۶۷ \pm ۷/۳۱$		$۱۵/۲۳ \pm ۷/۶۲$		امتیاز آگاهی			
$p > 0/05$				$p < 0/01$							

گروه مورد: گروهی که تحت آموزش قرار گرفتند. گروه شاهد: گروهی که تحت هیچگونه آموزشی قرار نگرفتند.
- امتیاز آگاهی بر اساس انحراف معیار \pm میانگین می باشد. - بین عملکرد تغذیه ای پس از آموزش در دو گروه مورد و شاهد اختلاف معنی دار مشاهده شد ($0/001 < p$).

جدول شماره ۳: توزیع فراوانی مطلق و نسبی مصرف صبحانه قبل و بعد اجرای برنامه آموزشی

گروه	وضعیت	مورد		شاهد		بعد		قبل	
		تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
هرگز		۷۴		۸۳/۳۱	۳۷	۴۱/۵	۶۷	۷۷	۶۶
نامنظم		۱۳		۱۴/۶	۴۵	۵۰/۶	۱۷	۱۹/۵	۱۸
همیشه		۲		۲/۳	۷	۷/۹	۳	۳/۵	۳
p<۰/۰۵		p<۰/۰۱		Pvalue					

گروه مورد: گروهی که تحت آموزش قرار گرفتند. گروه شاهد: گروهی که تحت هیچگونه آموزشی قرار نگرفتند.
- اختلاف آگاهی بر اساس انحراف معیار t -میانگین می باشد. - بین عملکرد تغذیه ای پس از آموزش در دو گروه مورد و شاهد اختلاف معنی دار مشاهده گردید ($p<۰/۰۱$).

حالی که یافته های تحقیق پس از اجرای برنامه آموزشی نشان می دهد که این میزان در گروه مورد به $۶۳/۲$ درصد میان وعده سالم مانند میوه و سبزی، نان و پنیر، شیر و لبنیات و غیره بهبود پیدا کرده است. نتایج بررسی با استفاده از آزمون تی زوجی اختلاف معنی داری را نشان داد ($p<۰/۰۱$).

مورد به $۵۸/۵$ درصد (۵۲ نفر) رسید و در گروه شاهد به $۲۴/۱$ درصد (۲۱ نفر) افزایش یافت. آزمون آماری کای مربعی دار بودن اختلاف نمرات عملکرد قبل و بعد از آموزش در گروه مورد را تأیید می کند ($p<۰/۰۱$). در حالی که در گروه شاهد عملکرد تغذیه ای داشش آموزان از نظر آماری تغییرات معنی داری را نشان نمی دهد (جدول شماره ۲).

در خصوص مصرف صبحانه پس از اجرای برنامه آموزش بهداشت تعداد افرادی که همیشه صبحانه می خوردند و در واقع عادت مصرف صبحانه بطور دائمی در آنها ایجاد شد از ۴۵ درصد در گروه مورد (۴۰ نفر) به $۶۰/۲$ درصد (۵۳ نفر) افزایش پیدا کرد آزمون آماری کای اسکوئر $p<۰/۰۵$ با معنی دار بودن این اختلاف را تأیید می کند ولی در گروه شاهد آزمون اختلاف معنی داری را نشان نداد (جدول شماره ۳).

در ارتباط با مصرف میان وعده های غذایی نتایج بررسی نشان داد که در داشش آموزان قبل از اجرای برنامه آموزشی $۷۸/۵$ درصد و در گروه شاهد $۷۳/۷$ درصد میان وعده نامناسب مانند پفک، شیرینی جات، شکلات، لواشک، آدامس و غیره مصرف می کردند در

بحث:
بطور کلی بررسی های انجام شده در مورد وضعیت تغذیه ای داشش آموزان داخل کشور نشان دهنده پایین بودن میزان آگاهی و عملکرد تغذیه ای این گروه سنی می باشد و اکثر محققین بر لزوم آموزش تغذیه بویژه از مقطع ابتدایی تأکید داشته اند. افزایش میزان آگاهی تغذیه ای گروه مورد بعد از اجرای برنامه آموزشی نشان دهنده تأثیر آموزش بر آگاهی تغذیه ای است و بین میزان آگاهی تغذیه ای داشش آموزان قبل و بعد از اجرای برنامه آموزشی همانند مطالعه ای که یزدانپرست در اصفهان انجام داد، اختلاف معنی داری مشاهده شد (۲).

ابتداي آلمان نشان داد که ۲۷/۴ درصد ميان وعده‌های مصرفی آنها سبب پوسیدگی دندان شده یا جهت بهداشت عمومی فرد مضر است و موادی مانند میوه و نان و شیر در مدارس اصلاً مصرف نمی شد (۱۸).

Freiel و همكارانش در ارزیابی برنامه آموزشی تغذیه‌ای پی بردن که بین رفتار بچه‌ها و سطح انتخاب غذایی آنها بعد از اجرای برنامه از نظر آماری تفاوت معنی داری وجود دارد و سطح آگاهی آنها نسبت به سنجش اولیه زیاد و مصرف میان وعده‌های شور بسیار کم شده بود (۱۹).

در بررسی لیلا بردباز با مقایسه عادات غذایی و میزان آگاهی دانش آموزان در مورد تغذیه مشخص شد که آموزش، بر این امر تأثیر بسیاری دارد و آزمون‌های آماری ارتباط معنی داری بین متغیرهای سن، جنس، میزان تحصیلات و شغل پدر و مادر، تعداد افراد خانواده و تأثیر آموزش در رابطه با آگاهی از تغذیه نشان داد (۲۰).

در بررسی مهین نظری، نتایج حاکی از اختلاف معنی دار بین استفاده از مواد غذایی گوناگون و صرف صبحانه در گروه آزمون قبیل و بعد از مداخله آموزشی بود (۲۱) همچنین بررسی مقدم نشانگر مؤثر بودن مداخلات تغذیه‌ای در حافظه کوتاه مدت و به یاد سپاری مطالب بود (۲۲).

مطالعه‌ای که در ایرلند به عنوان بررسی روش آموزش کودک به کودک جهت افزایش میان وعده‌های بهداشتی مصرفی در بچه‌های مدارس ابتدایی صورت گرفت. پس از اجرا در میزان آگاهی دانش آموزان در خصوص میان وعده‌ها افزوده شد و نسبت برابری از گروه شاهد و مورد قادر به تشخیص میوه، سبزیجات، ساندویچ و ماست کم چرب، شیر و آب به عنوان مواد غذایی سالم جهت میان وعده بودند (۲۳).

اهمیت مصرف صبحانه از دیرباز در کودکان مورد توجه قرار گرفته است و صبحانه معمولاً در آنها فراموش شده یا به ندرت مصرف می‌شود و لذا در

میانگین نمرات عملکرد تغذیه‌ای قبل و بعد از اجرای آموزش با استفاده از آزمون آماری t زوجی نشانگر ارتباط آماری قوی و تأثیر برنامه آموزشی در تغییر رفتار و ایجاد رفتارهای مشتب بود ($p < 0.01$).

در بررسی Vazquez و همکاران در اسپانیا نشان داد که بعد اجرای مداخله آموزشی در مصرف خوراکی‌هایی نظیر تنقلات بی ارزش تغییر و اصلاح به عمل آمده در حالی که مصرف ناچیز شیر، لبنیات، ماهی و میوه و سبزی بهبود پیدا کرده است (۱۵).

همچنین در بررسی Colliza در سال ۱۹۹۵ بر روی ۱۲۷ دانش آموز ۱۰ تا ۱۲ ساله تحت عنوان انتخاب‌های غذایی دانش آموزان ابتدایی میزان آگاهی و عملکرد تغذیه‌ای دانش آموزان مورد ارزیابی قرار گرفت. به همین منظور دو دسته دوازده تایی از فهرست خوراکی‌های بی ارزش و با ارزش در اختیار آنها قرار گرفت. دانش آموزان با وجود آنکه از لیست مزبور خوراکی‌های با ارزش را انتخاب می‌نمودند ولی در عمل بطور روزمره بیشتر از خوراکی‌های بی ارزش استفاده می‌کردند. محققین بر لزوم برنامه‌های آموزشی با هدف آگاه سازی و تغییر و اصلاح عملکرد تغذیه‌ای این گروه سنی در مدارس تأکید فراوان داشتند (۱۶).

در مطالعه مشابه در دو استان یونان که برنامه آموزش بهداشت و تغذیه به مدت دو سال در ۴۱۷۱ نفر از دانش بچه‌های مدارس ابتدایی با هدف افزایش آگاهی دانش آموزان و والدین آنها در زمینه فوق الذکر انجام شد، نتایج حاکی از تأثیر برنامه آموزشی بر سطح LDL و تری گلیسرید خون در گروه مداخله و ارتقاء اطلاعات بهداشتی والدین و خود دانش آموزان و همچنین افزایش فعالیت بدنی آنها بطور معنی داری بود (۱۷).

نتایج بررسی میان وعده‌های مصرفی در مدارس

رفتارهای صحیح تغذیه‌ای در این دوران بر تندرستی سالهای بعد تأثیر می‌گذارد. همچنین محیط مدرسه نقش بسیار مهمی در انتقال عادات تغذیه‌ای سالم یا ناسالم به ویژه در زمینه مصرف میان وعده‌های غذایی دارد. ضرورت برنامه‌های آموزش تغذیه در مدارس بیش از پیش مورد تأکید قرار می‌گیرد تا ضمن شکل گیری عادت‌های تغذیه‌ای سالم از دوران کودکی و نوجوانی ارتقاء تندرستی نسل آینده نیز بیشتر تأمین شود. شکنی نیست که اگر کودکان در آموزش بهداشت سهیم شوند و نقش فعالی را بر عهده بگیرند، خود به درک بهتری از این مفاهیم خواهند رسید. بی‌شكی از زیباترین ابعاد مشارکت مردم در تغییر و اصلاح اوضاع بهداشتی در گیری فعال کودکان و دانش آموزان است.

نتیجه گیری:

با توجه به نتایج این بررسی و نظر به اهمیت و نقش مهم دانش آموزان به عنوان بستر آتی کشور و کم هزینه بودن فعالیت‌های آموزش بهداشت نسبت به سایر فعالیت‌ها در این زمینه لزوم تعمیم این گونه برنامه‌های آموزش و بسط آن ضروری به نظر می‌رسد.

تشکر و قدردانی:

بدینوسیله از تمامی کسانی که ما را در این مقاله یاری نمودند قدردانی می‌گردد.

کارآبی جسمی و روحی آنها تأثیر نامطلوب خواهد داشت (۲۴). هر چند تاکنون برآورده دقیقی از تعداد دانش آموزانی که صبحانه خورده اند یا با حالت گرسنه در کلاس حاضر می‌شوند وجود ندارد، اما این موارد در کشورهای در حال توسعه یک وضعیت فراگیر محسوب می‌شود. تحولات تغذیه‌ای که در چند دهه گذشته در کشور ما ایجاد شده است جنبه‌های مثبت و منفی متعددی داشته است. از یک سو ارتقاء بهداشت و بالا رفتن قدرت نگهداری مواد غذایی، امکانات خوب حمل و نقل و توزیع موجب ایجاد تنوع غذایی در میان مردم نقاط مختلف کشور شده است. از سوی دیگر مصرف نوشابه‌های گازدار، شیرینی‌ها، شکلات و انواع تنقلات مثل پفک و چیزی بر روی سلامتی مردم تأثیر منفی گذاشته است، از سوی دیگر رفتارهای ناسالم تغذیه‌ای کودکان که در بین آنها بسیار شایع است مصرف فراوان خوراکی‌های آماده و تنقلات می‌باشد که بدلیل طعم جذاب آنها، آماده بودن، قیمت مناسب و عدم زحمت در خوردن آنها در اوقات فراغت می‌باشد. همین تنقلات بویژه شیرینی‌ها و نوشابه‌ها به دلیل برطرف کردن حس گرسنگی کودک، او را از خوردن غذاهای اصلی باز می‌دارد و مصرف مواد شیرین باعث پوسیدگی دندان می‌گردد.

از آنجایی که عادات و الگوهای تغذیه‌ای در سنین پیش دبستان و دبستان شکل می‌گیرد و

منابع:

1. حلم سرشت پریوش، دل پیشه اسماعیل. اصول تغذیه و بهداشت مواد غذایی. چاپ دوم. تهران: انتشارات چهر. ۱۳۷۴. ۱۵۶.
2. World cancer research fund. For snacking health into your snacks. London, England. 1998.
3. حسینی پورعبدالهی پروین. مشکلات تغذیه‌ای کودکان در سنین مدرسه، نشریه علمی فرهنگی تحقیقاتی زیتون. ۱۳۷۷. ۲: ۲۴.

۴. یزدانپرست بیژن. بررسی میزان تأثیر آموزش بهداشت در تغییر رفتارهای تغذیه ای دانش آموزان ابتدایی اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشد آموزش بهداشت. دانشگاه تربیت مدرس. ۱۳۷۸.
۵. حسینی محمدرضا. وضعیت تغذیه کودکان و سیاست های تغذیه ای یونیسف، چهارمین کنگره تغذیه ایران، دانشگاه علوم پزشکی تهران. ۱۳۷۹.
۶. سیاری علی اکبر، شیخ الاسلام ریابه، تقی محسن، عبدالهی زهراء، کلاهدوز فربنا. بررسی شیوه انتشارات نور دانش زیر ۵ سال مناطق شهری و روستایی کشور. مجله پژوهش. ۱۳۷۹. ۲۰(۵): ۴۰۹.
۷. گروه کودکان دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، کودک سالم، چاپ اول. تهران: انتشارات نور دانش. ۱۳۷۸. ۸۲.
8. Perry CL, Zauner M, Oakes JM, Taylor G, Bishop DB. Evaluation of a theater production about eating behavior of children. *J Sch Health*. 2002 Aug; 72(6): 256-61.
۹. کارین اچ راینسون. اما اس ولیکلی. دانا اچ مولر. اصول تغذیه راینسن. ترجمه: ناهید خلدی. چاپ سوم. تهران: انتشارات سالمی. ۱۳۷۸. ۲۱۵.
۱۰. حق ویسی علی اکبر. فرشید مقدم معمومه. تأثیر مصرف صحبانه در مدارس بر بهبود عملکرد دانش آموزان، فصلنامه علمی و بهداشتی رهآورد سلامت. ۱۳۸۲. ۲(۱): ۲۱-۲۷.
۱۱. قاسمی حمید. رشد جسمی کودکان دبستانی در شهر و روستا، بهداشت ایران. ۱۳۵۶. ۴(۶): ۳۵-۲۲.
۱۲. پور عبدالهی پروین، قائم مقامی سید جمال. ارزیابی عادات غذایی خوردن بین دانش آموزان مدارس ابتدایی ناحیه چهارم آموزش و پرورش شهر تبریز، سومین کنگره تغذیه ایران، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. ۱۳۷۳.
۱۳. انصاری نگار. بررسی میزان تأثیر آموزش تغذیه میان وعده به مادران در تغییر رفتار فرزندان دانش آموز آنها. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، گروه آموزش بهداشت. ۱۳۸۳.
۱۴. نظری مهین. ارزشیابی تأثیر آموزش بهداشت بر الگوی مصرف مواد غذایی و صرف صحبانه در مدارس ابتدایی شهر چابهار، مجله علمی تخصصی آموزش بهداشت. ۱۳۸۲. ۱(۲): ۲۳-۱۹.
15. de Cos AI, Vazquez C, Gargallo M, Larranaga J, Sola D, Muro E, et al. The consumption of commercial foods in childhood. The influence of a nutritional information program. *Nutr Hosp*. 1992 May-Jun; 7(3): 191-9.
16. Colizza DF, Colvin SP. Food choices of healthy school-age children. *J Sch Nurs*. 1995 Dec; 11(4): 8-17, 20.
17. Manios Y, Moschandreas J, Hatzis C, Kafatos A. Evaluation of a health and nutrition education program in primary school children of Crete over a three-year period. *Prev Med*. 1999 Feb; 28(2): 149-59.
18. Van Steenkiste M, Zomotor S. Snack breaks in primary and vocational schools of the Rems-Murr district. *Gesundheitswesen*. 1998 Feb; 60(2): 102-6.
19. Freiel S, Kelleher C, Campbell P, Nolan G. Evaluation of the nutrition education at primary school (NEAPS) programme. *Public Health Nutr*. 1999 Dec; 2(4): 249-55.
۲۰. بردبار لیلا. بررسی تأثیر آموزش بر عادات غذایی و میزان آگاهی دانش آموزان کلاسهای چهارم و پنجم در مورد تغذیه منطقه دو تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم پزشکی ایران. ۱۳۷۵.

۲۱. نظری مهین. ارزشیابی تأثیر آموزش بهداشت بر الگوی مصرف مواد غذایی و صرف صبحانه در مدارس شهر چابهار، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تربیت مدرس. ۱۳۸۳.
۲۲. مقدم بنایم ناهید الملوك. تأثیر مصرف میان وعده های غذایی در مدرسه بر توانایی یادگیری کودکان دبستانی منطقه ۱۸ تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی تهران. ۱۳۷۵.
23. Freeman R, Bunting G. A child to child approach to infants and toddlers. J Am Diet Assoc. 2004; 104(1): 65-70.
24. Cataldo CB, Debruyne LK, Whitney EN. Nutrition and diet therapy: principle and practices. 4th ed. London: West Pub Company; 1995. p. 406-70.